အတွဲ ၄၊ အမှတ် ၃၉၊

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

အလုပ်လုပ်သော

ဇာတ်လမ်း မောင်ခိုင်ဝင်း
ပန်းချီ ပုစိန်

၁၃၃၄ ခု၊ တော်သလင်းလဆုတ် ၁ ရက် (၂၃-၉-၇၂)

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

Read more Shwe Thway Journals at

🡻 Click below link 🡻

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/

တနေ့တော့
ကဲ — မငယ် ကိုသူရတော့ လက်ထပ်ချင်ပြီ —
ကိုသူရကလဲ လက်ထပ်ဖို့ပူဆာ — ငါတော့ စိတ်ညစ် ရပါပြီ —
မငယ်ကလေးဟာ သူ့ဖခင်ကြီးကို လဲ မပြောရဲရှာဘူး။
နောက်ဆုံးတော့ မောင်သူရက ပူဆာလွန်းတာနဲ့ သူ့ဖခင်ကြီးကို အရဲစွန့်ပြီး ဖွင့်ပြောလိုက်မိတယ်။
ဗြော် — အင်း
မငယ်လေးရဲ့စကား ကြားတော့ မြေပိုင်ရှင်ကြီးဟာ သိပ်ပြီး ဒေါသဖြစ်သွားမိတယ်။
အမတွေကလဲ မငယ်ငလေးကို ဝိုင်းပြီးကဲ့ရဲ့ကြသတဲ့။
အို — သူမရှိတော့ ဒီနှစ်ယောက် အမွေပိုရမှာပေါ့
မှတ်တယ် ကောင်းတယ် —

နောက်ဆုံးမှာ မြေပိုင်ရှင်ကြီးက ရွာနဲ့မလှမ်းမကမ်းမှာရှိတဲ့ သူပိုင်ကုန်းမြင့်မြေရိုင်းတနေရာမှာ သွားလုပ်ကိုင်စားချေလို့ ပြောပြီး နှင်ပစ်လိုက်သတဲ့။
ဟဲ့— သမီးမိုက် သွားကြပေတော့
ကိုသာရဲရယ် ဒီမြေရိုင်းတွေမှာ ဘယ်လို လုပ်ပြီး ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးလို့ရမှာလဲ—
သူ့ဖခင် ရက်စက်တဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြီး ငိုရှာတယ်။
အားမငယ်ပါနဲ့ မိငယ်ရယ် မြေကြီး ရှိရင် ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးလို့ရမှာ ပေါ့—
ဟောဒီ လက်နှစ်ဖက် ရှိရင် ဘယ်တော့မှ ထမင်း မငတ်ပါဘူး ကိုသာရဲ— တာဝန်ယူပါတယ်
မကြာမီ မြေရိုင်းများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီး ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးလိုက်တာ သီးနှံပင်တွေ စိမ်းလန်းဝေဆာလာကြတယ်။
ကိုသာရဲနဲ့ မိငယ်တို့ရဲ့ ဇွဲဝီရိယ လုပ်အားတွေ ကြောင့်ပေါ့နော်—
မှန်တာပေါ့ မိငယ်ရယ်—
ရွာမှာကျန်ခဲ့တဲ့ မကြီးနဲ့ မလတ်တို့ လင်မယားတွေကတော့ အပျော်အပါးတွေနဲ့သာ အချိန် ကုန်ကြသတဲ့။
မှန်ပါတယ် မောင်ရယ်—

တနေ့တော့ အဲဒီရွာမှာ လေမုန်တိုင်းကျပြီး —
သူတို့ စုဆောင်းထားတဲ့ ရိက္ခာ တွေကိုလဲ ဝေငှပေးတယ်။
သူကိုယ်တိုင်ခေါင်းဆောင်ပြီး ရွာသားများနဲ့ ရွာကို တည် ဆောက်ကြတာ မကြာမီ ရွာကလေးဟာ ပြန်ပြီး သာသာ ယာယာ ဖြစ်လာသတဲ့။
ပြီး

ယခင်အပတ်မှအဆက်

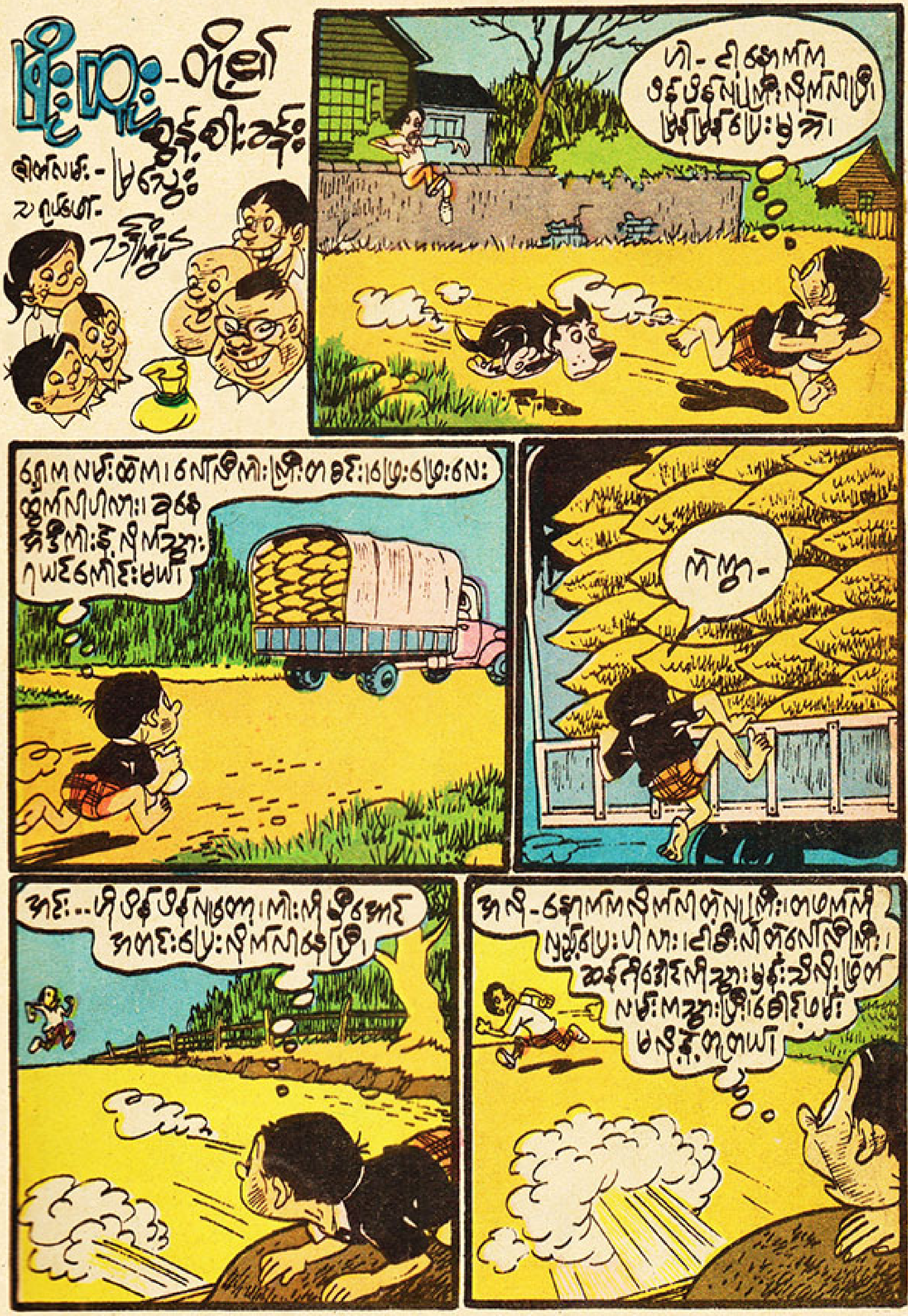
မိုးလေး
ဇာတ်လမ်း - မြသွေး
သရုပ်ဖော် -
ဟဲ- ငါ့နောက်က ဗန်ဗန်ရဲ့ကြီး လိုက်လာပြီ၊ မြန်မြန်ပြေးမှ ကွ၊
ရှေ့က လမ်းထိပ်က၊ ဆန်အိတ်ကားကြီး တစ်စီး ဖြေးဖြေးလေး ထွက်လာပါလား၊ ခုနေ အဲ့ဒီကားနဲ့ လိုက်သွား ရမှကောင်းမယ်၊
ကဲကွာ -
အင်း...ဟို ဗန်ဗန် ရှုပ်တော့၊ ကားကို မှီအောင် အတင်းပြေးလိုက်လာနေပြီ၊
အလို - နောက်က လိုက်လာတဲ့ရုပ်ကြီး တစ်ဖက်ကို လှည့်ပြေးပါလား၊ ငါစီးလိုက်တဲ့ကားကြီး ဆန်ကိုအောင်လို့ သွားမှန်းသိလို့ ဖြတ်လမ်းကသွားပြီး စောင့်ဖမ်းမလို့နဲ့ တူတယ်၊

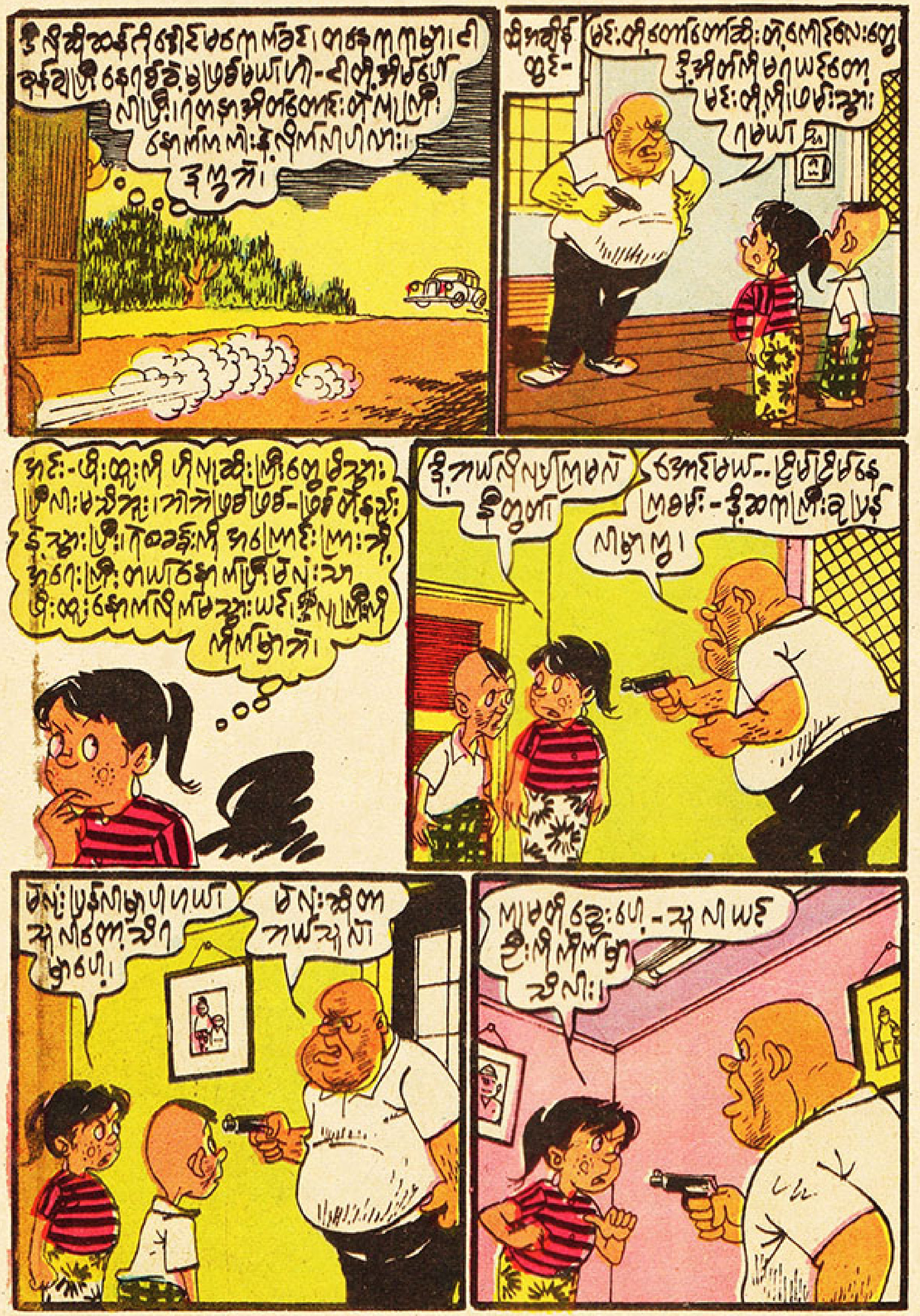
ထိုအချိန်တွင်-
မလုံးပြန်လာမှာပါဟယ် သူလာတော့သိရမှာပေါ့။
မလုံးဆိုတာ ဘယ်သူလဲ

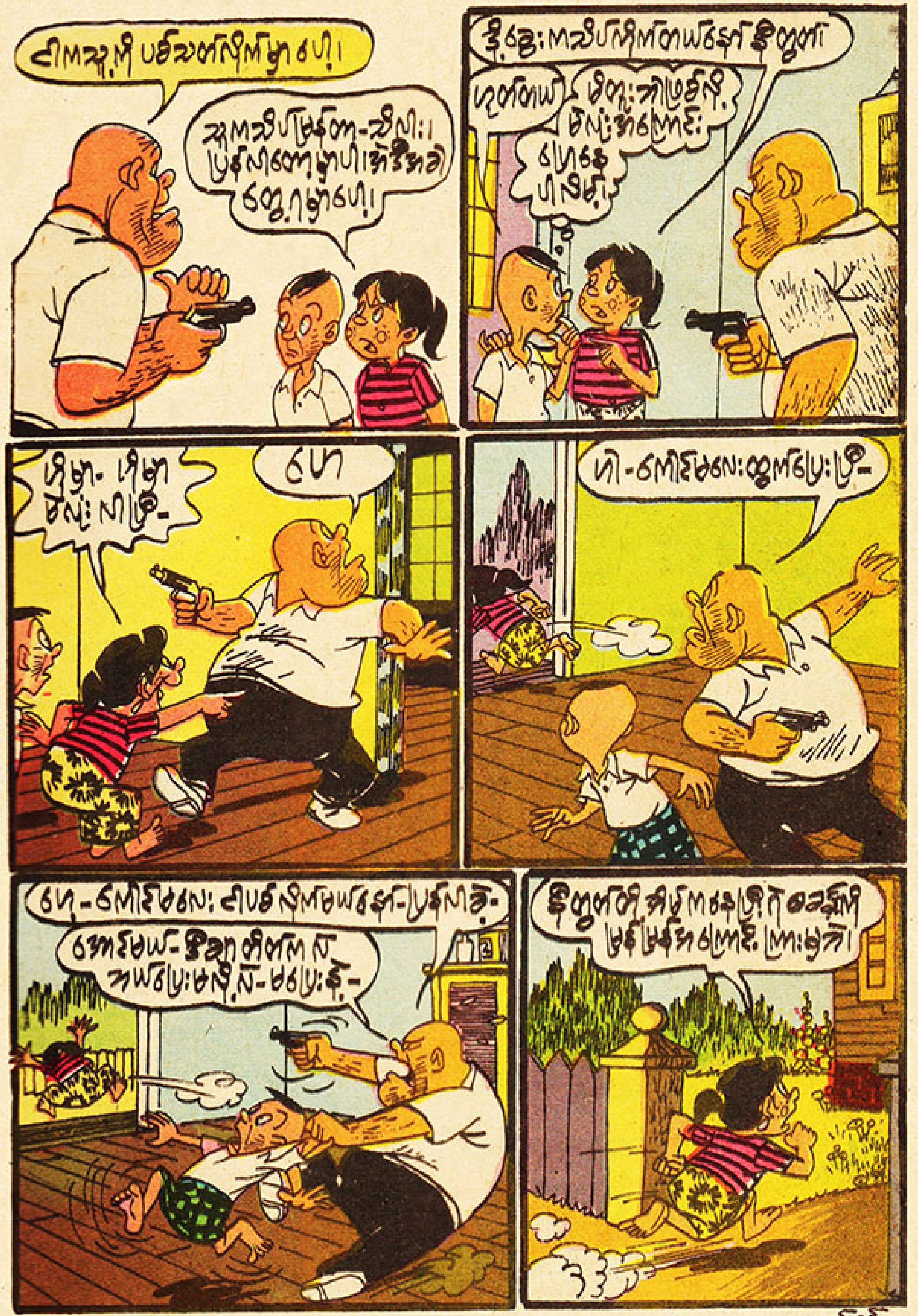

ထူးဆန်းသော
သတ္တဝါများ
ရဲမြင့်/စံတိုး

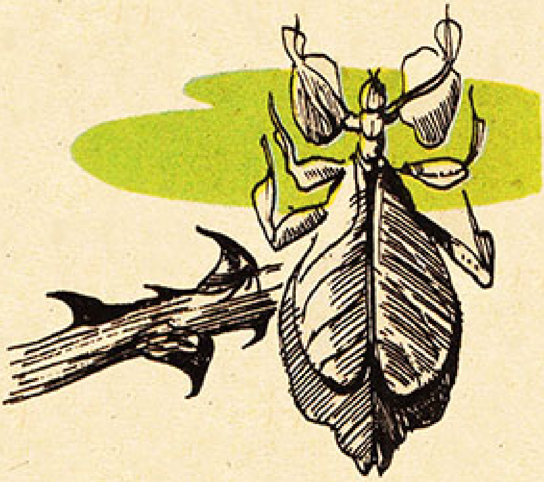

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် တွေ့ရတတ်သော သစ်ရွက်ပိုးခေါ် ပိုးတမျိုးဖြစ်သည်။ အတောင်များမှာ တကယ့်သစ်ရွက်နှင့် တူနေခြင်းကြောင့် သစ်ရွက်ပေါ်၌ နားလိုက်ရုံဖြင့် ကိုယ်ပျောက်သွားလေ့ ရှိသည်။ ယင်းသည် သစ်ရွက်ကဲ့သို့ တုန်ခါနေတတ်သည်။

ပုတ်သင်အမျိုးပေါင်း များစွာရှိသည့်အနက် ဤပုတ်သင်မျိုးသည် ပိုးမွှားများကို စားသောက်ပြီး အသက်ရှင်နေထိုင်သည်။ ကိုယ်ထည်နီးပါး ရှည်လျားသော လျှာဖြင့် ပိုးမွှားများကိုဖမ်းယူသည်။ လျှာ၏အဖျားတွင် စေးကပ်သော ဖုလုံးကလေးရှိ၍ ယင်းဖုလုံးဖြင့် ပိုးမွှားကို တို့ထိဖမ်းယူခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်ရောင်ပြောင်းနိုင်စွမ်းရှိ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လိုက်ကာ ကိုယ်ရောင် ပြောင်းနေတတ်သည်။ မျက်လုံးများမှာ ပတ်ချာလည်နိုင်သော မျက်လုံးအိမ်ပေါ်တွင် တည်ရှိသဖြင့် အဖက်ဖက်မှ လာသော အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်မြင်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။

တောင်အာဖရိကတိုက်ရှိ ပုရွက်စားကောင်ကြီး များသည်လည်း ထူးဆန်းသည်။ ခေါင်းမှ အမြီးဖျားအထိ ခြောက်ပေခန့် ရှည်သည်။ ရှေ့ခြေထောက်ရှိ သန်မာသော လက်သည်းများဖြင့် ခြအိမ်များ၊ ပုရွက်ဆိတ်ကျင်းများကို တူးဖော်စားသောက်သည်။ ယင်းတွင်လည်း ခြနှင့် ပုရွက်ဆိတ်များကို ဖမ်းယူရန် သေးငယ် ရှည်လျားသော လျှာရှိသည်။

သစ်ခွေးများ တဝိုက်တွင် လည်ပင်းရှည်ရှည်နှင့် ယင်ကောင်သဏ္ဍာန်အကောင်တမျိုးကို တွေ့ရတတ်သည်။ ယင်းကို မြွေယင်ဟုခေါ်သော်လည်း ယင်အစစ်မဟုတ်ပေ။ ဥများကို သစ်ခွေးထဲ၌ အုထားပြီး၊ ဥမှပေါက်လာသော လောက်ကောင်များသည် သစ်ခေါက်များအတွင်းရှိ အခြားပိုးမွှားငယ်များကို စားသောက်ကာ ကြီးပြင်းလာကြသည်။

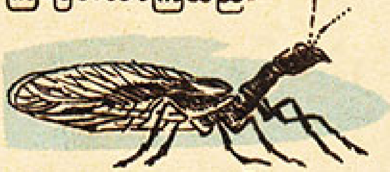

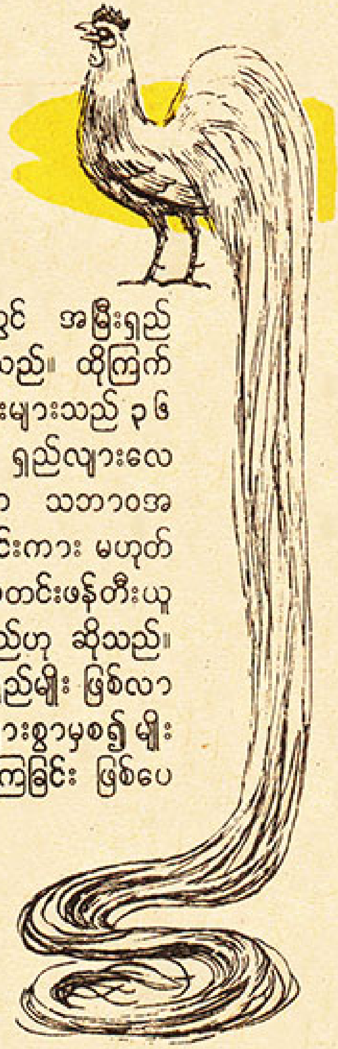

ဂျပန် နိုင်ငံတွင် အမြီးရှည်ကြက်တမျိုး ရှိသည်။ ထိုကြက်မျိုး အချို့၏ အမြီးများသည် ၃၆ ပေခန့် အထိပင် ရှည်လျားလေသည်။ အမြီးမှာ သဘာဝအလျောက် ရှည်ခြင်းကား မဟုတ်ပေ။ လူတို့က အတင်းဖန်တီးယူခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းသို့ အမြီးရှည်မျိုး ဖြစ်လာရန် နှစ်ပေါင်းများစွာမှစ၍ မျိုးစပ် မွေးမြူလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဩစတြေးလျ၊ ဥရောပနှင့် မြောက်အမေရိကတိုက်တို့တွင် တွေ့မြင်နိုင်သော ''ကင်းမြီးကောက်ယင်''တမျိုးဖြစ်သည်။ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ကြည့်လျှင် ကြောက်စရာ ကောင်းလှ၏။ သို့သော် လူကို မည်သို့မျှ အန္တရာယ်မပြုတတ်ပေ။

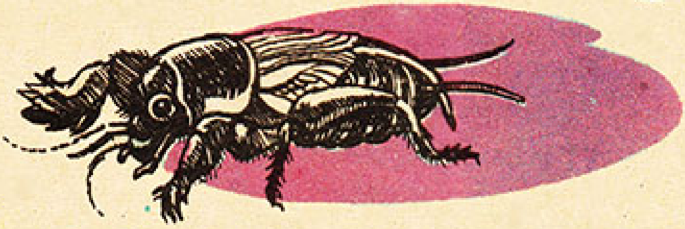

မြေခွေးခေါ် ပုရစ်တမျိုး ဖြစ်သည်။ မြေအောက်တွင် အမြဲ ကျင်းတူးနေတတ်သဖြင့် တခါတရံသာ မြင်တွေ့နိုင်သည်။ ရှေ့လက်အစုံတွင် မြေတူးရန် လက်နက်ကရိယာ အစုံပါပြီး၊ ကနန်းလက်မ ကဲ့သို့သော သွားနှစ်ချောင်းဖြင့် သစ်မြစ်များကိုကိုက်ဖြတ်နိုင်သည်။

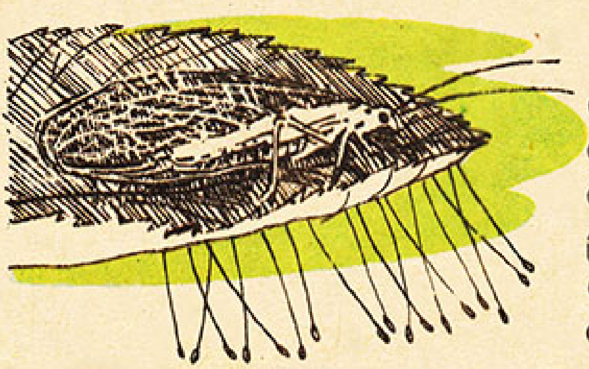

အလင်းပေါက် အတောင်များရှိသည့် ယင်တမျိုးဖြစ်သည်။ ယင်း၏ထူးခြားချက်မှာ သစ်ကိုင်း သစ်ရွက်များပေါ်၌ အမျှင်တန်းကလေးများပြုလုပ်ပြီး ထိုအမျှင်တန်းများ၏ အဖျားတွင် ဥအုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်စိမ်းများ ပေါများရာတွင် အနေများပြီး ယင်စိမ်းများကို ဖမ်းယူ စားသောက်လေ့ရှိသည်။

ပျင်းပါတယ်
ဟဲ့ သံလုံး..လမ်းထိပ်မှာ လက်ဖက်ရည်သွားဝယ် ပေးစမ်းကွဲ့...
ဟာ... သွားရမှာပျင်းတယ် ညာပြောအုံးမှ....
ကျွန်တော် အိမ်စာတွေ အပြီးတွက်နေရလို့ မအားသေးဘူး မေမေ.. ညီလေးကိုဝယ်ခိုင်းပါလား
အေးအေး..သားမအားယင် သံချောင်းကိုဝယ်ခိုင်းမယ်
ဟဲ-ဟဲ.. လှိမ့်လိုက်တာ ယုံသွားပြီ
ကဲ..ကဲ သောက်ကြ..မနက်ဖြန် ကျောင်းဆင်းစောစောပြန်လာ ကြကွဲ့..အိမ်သန့်ရှင်းရေး လုပ်ကြရအောင်..
ဟာ ဒုက္ခဘဲ
ဟုတ်ကဲ့ဖေဖေ
နောက်နေ့
ညနေ..သန့်ရှင်းရေး မလုပ်ရအောင်ကြံအုံးမှဘဲ
ကျောင်းဆင်းချိန်
ဟေ့..သံချောင်း..ငါတို့ အခုဆရာဦးလှဦးအိမ်မှာ အင်္ဂလိပ်စာအပိုသင်ရမယ်ကွ.. မင်းမြန်မြန်အိမ်ကိုပြောလိုက်ကွာ နောက်ကျမယ်လို့..
အေး.. ဟုတ်တယ် သံချောင်းရ

ဟဲ ဟဲ ဒီလိုဖြိမ့်လိုက်ယင် ဖိုးတာကဲ ကဲ့ စောနေတယ် ရုပ်ရှင်ရုံဘက်လျှောက်ရအောင် လာပါကွ
မကြာမီ
ဟေ့ သံလုံး - ဟိုမှာ မင်းအဖေနဲ့ မင်းညီပါလားကွ
ဟာ.. မဖြစ်ဘူး တွေ့ယင်ဆူလိမ့်မယ် ပုန်းနေကြစို့လာ
ဟော.. လက်မှတ်ဝယ်နေကြတယ်.. သူတို့ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြမလို့ကွ
ဟင်
မင်းအဖေတော့ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရမယ်ဆို
အေးကွာ.. ဘယ်လိုလဲမသိဘူး
ကဲ.. မိုးချုပ်ပြီ မြန်ကြပါစို့ကွာ လာ...
ငါ့ကိုမခေါ်တာ မကျေနပ်ဘူးကွာ

အိမ်အရောက်
မေမေတို့ ဖေဖေတို့ မကောင်းဘူး
ဟဲ့.. ဒေါသတကြီးနဲ့ ဘာမှဖြစ်လာတာလဲ
သန့်ရှင်းရေးလုပ်မယ်ဆိုပြီး အခု ဖေဖေတို့ ဘယ်သွားသလဲ
နှင့်ဘယ်သူ ပြောသလဲ
ကျွန်တော် သိတာပေါ့
အေးလေ..အစကတော့ လုပ်မလို့ဘဲ.. နှင်မပါတာနဲ့ မလုပ်တော့ဘူး..သူတို့ ဥပ်ရှင် သွားကြတယ်လေ...
ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို စောင့်ဘို့ ပေါ်ပါတယ်
နှင် ကဲ နောက်ကျမယ်ဆို...
နောက်ပြီး..ညနေက ဆရာဦးလှဦးနဲ့ လမ်းမှာတွေ့လို့ မင်းတို့ကို အထူးသင်တန်း မပေးဘူး ဆိုတာ သူသိသွားတာပေါ့
ဗျာ
အိမ်အလုပ် လုပ်ရမှာပျင်းသော သံလုံးမှာ ဘာမှ မပြောနိုင်တော့ပဲ---/
ဒုက္ခပါဘဲ မှန်လိုယင် တော့....
ပြီး

ပီစာမျှော်စင်

အီတလီပြည် ပီစာမြို့၏ အထင်ကရ အဆောက်အအုံ တခုမှာ လှေခါးထစ်ပေါင်း ၂၉၆ ထစ်ရှိပြီး အထပ်ရှစ်ထပ်ရှိ ပီစာမျှော်စင်ဖြစ်၏။ ကျောက်သားအဖြူဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ဤမျှော်စင်၏ အောက်ခြေမှာ ၅၂ ပေရှိပြီး ပေ ၁၈၀ မြင့်၏။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၅၀ ခန့်က သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး ဂယ်လီလေအိုဂယ်လီလေအီသည် အလေးချိန်ချင်းမတူသော အရာဝတ္ထုတို့၏ ကျနှုန်း တူညီမှုကိုပြရန် ထိုမျှော်စင်ထိပ်မှ အလေးချိန်မတူသော အရာဝတ္ထုနှစ်ခုကို ပစ်ချ ပြသခဲ့ဘူးလေသည်။

ပီစာမျှော်စင်၏ ထိပ်ဆုံးအထပ်တွင် ခေါင်းလောင်းများ ချိတ်ဆွဲထားခြင်းကြောင့် ပီစာမျှော်စင်ကို ခေါင်းလောင်းမျှော်စင်ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ထိုမျှော်စင်ကို ၁၁၇၄ ခုနှစ်တွင် စတင်ဆောက်လုပ်ရာ အောက်ခြေမှာ မြေပျော့ဖြစ်၍ ဆောက်လုပ်ဆဲကာလ၌ပင် မျှော်စင်မှာ တဖက်သို့ ယိုင်သွားသည်။ ဆောက်လုပ်ရေးဆိုင်ရာ ဗိသုကာဆရာများက ဆက်မဆောက်ဝံ့ဘဲ ခေတ္တရပ်ဆိုင်းထားပြီးနောက်မှ ဆက်လက်ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ ၁၃၅၀ပြည့်နှစ် ကျမှပြီးစီးသည်။ တဖက်သို့ ၁၄ ပေကျော်ယိုင်နေခြင်းကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ပြင်ကြည့်သော်လည်း မရဘဲ မျှော်စင်မှာ ယိုင်မြဲယိုင်လျက် ရှိပေသည်။

ထို့ဖြစ်၍ ၂၀၇၅ ခုနှစ် (လာမည့်နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်)လောက်တွင် ထိုမျှော်စင်ကြီး ပြိုကျသွားလိမ့်မည်ဟု အချို့က ယုံကြည်ထားသည်။

မျိုးညွန့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

မီးခြစ်ဆံမျက်လှည့်

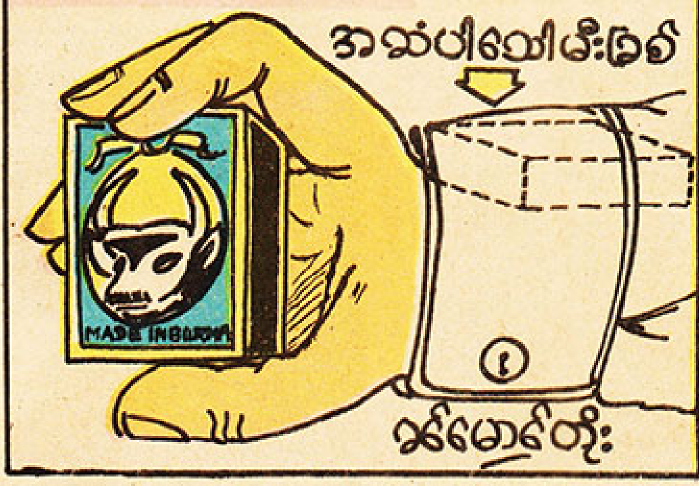

မီးခြစ် ဗူးလွတ် တခုကို ကိုင်ထားပါ။ အဆံ ပါသော ဗူးကို အင်္ကျီလက်ခေါက် အတွင်း ထည့်ထားပြီး လက်ကိုလှုပ်ပြ၍ ဘယ်နှစ်ဆံပါသလဲ မေးပါ။ ဖြေလိုရာဖြေပါစေ။ နောက်-ဗူးလွတ်ကို ဖွင့်ပြလိုက်ပါ။

ဖိနပ်ပြတ်ကလေးတဖက်

သိန်းဝင်းနိုင်

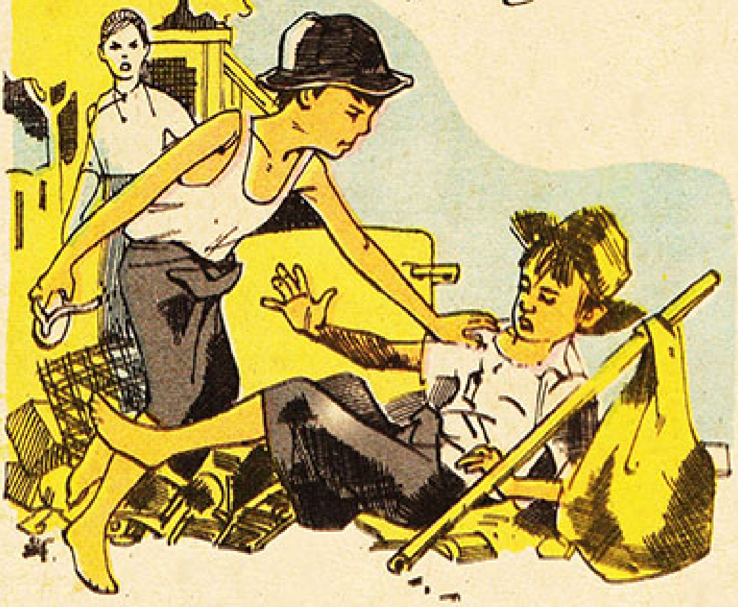

ကျွန်တော့်နာမည် ဖိုးသိန်းပါ။ လွန်ခဲ့သည့်နှစ် အဘဆုံးပြီးကတည်းက ဒုတိယတန်းနှင့် ကျောင်းထွက်ခဲ့ရပါသည်။

အမေက အိမ်တကာလှည့်ပြီး အဝတ်လျှော်ရသည်။ ကျွန်တော့်နှမ မမြက အငယ်လေးတွေကို ထိန်းရင်း အိမ်တွင် ထမင်းချက်ရသည်။ ကျွန်တော်က ထမ်းပိုးတချောင်းတွင် ဂုံနီအိတ်စုတ်နှင့် ခြင်းကြားတလုံးဆွဲ၍ထမ်းကာ ကော်ရုပ်၊ ကော်ခွက်၊ ပလပ်စတစ် အကျိုးအပျက်များကို ပဲလှော်နှင့် လိုက်လဲရပါသည်။ ချိန်ခွင်နှင့် ချိန်၍လည်းဝယ်သည်။ အမှိုက်ပုံများတွင် တုတ်တချောင်းဖြင့် မွှေနှောက်ရှာဖွေ၍လည်း ကောက်ယူသည်။ ရသမျှကိုစုပြီးတဆင့် ပြန်ရောင်းရသည်။ တနေ့လျှင် တကျပ်ခွဲ၊ နှစ်ကျပ်မှ သုံးကျပ်အထိ ကျန်ပါသည်။

နံနက်တိုင်း ထမင်းချမ်းနှင့် ငပိရည် ဆမ်းစားပြီး ထမ်းပိုးထမ်းကာ ထွက်ရသည်။ လမ်းထိပ် ညောင်ပင် အောက်တွင် ဇော်ကြီးကစောင့်ကြိုနေသည်။ ဇော်ကြီးမှာ ကျွန်တော်နှင့် ရွယ်တူ၊ ဘဝတူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သူငယ်ချင်းဖြစ်၍ တယောက်နှင့်တယောက် ညီအစ်ကိုရင်း ပမာ ချစ်ခင်ကြသည်။

"ပလပ်စတစ်၊ ကော်ရုပ်၊ ကော်ခွက်တွေ ပဲလှော်နဲ့ လဲတယ်၊ ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်တယ်"

တလမ်းဝင် တလမ်းထွက် အရပ်တကာ လှည့်၍ တယောက်တလှည့်စီ တကြော်ကြော် အော်ကြသည်။ ဝယ်ကြသည်။ အမှိုက်ပုံ တွေ့လျှင် အပြေးအလွှားသွားပြီး လှန်လှော မွှေနှောက်၍ ရှာကြသည်။

× × × ×

အမေ အအေးမိ၍ နေမကောင်းသည်မှာ နှစ်ရက်ရှိပြီ။ ကျွန်တော် ပိုက်ဆံအပိုရနိုင်ပါမှ မိသားစု ထမင်းစားကြရမည်။ ကျွန်တော့် အဖို့ ပလပ်စတစ်များများရမှဖြစ်ပေမည်။

နေကလည်း ခြစ်ခြစ်တောက် ပူသည်။

လမ်းဘေး ရေအိုးစင်တွင် ရေသောက်ရင်း အပန်းဖြေကြသည်။ ဗိုက်ထဲက ဂလု–ဂလုနှင့် မြည်အောင် ဆာနေပြီ။ ဗိုက်ဆာလွန်း၍ ရေသာ ဖိသောက်ရတော့သည်။ ဇော်ကြီးကထိုင်ရင်း ကောက်ရပြီးသား ပလပ်စတစ် အိတ်များမှ ရွှံ့များ၊ သဲများ ခါချနေသည်။

ထိုစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ အမှိုက်ပုံးထဲသို့ မိန်းမကြီး တယောက် အမှိုက်တောင်း လာသွန်ရာတွင် ပလပ်စတစ် ဖိနပ်ပြတ်တဖက် ပါလာသည်ကို နှစ်ယောက်သား တွေ့လိုက်ရသည်။ နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူထပြေးကြရာ အမှိုက်ပုံးသို့ ပြိုင်တူရောက်ကြပြီး ဖိနပ်ပြတ်ကို ပြိုင်တူဆွဲမိကြသည်။

"ဖိုးသိန်း၊ ငါအရင်မြင်တာ ငါ့ကိုပေးကွာ"

"မရဘူး၊ ငါအရင်မြင်တာကွ"

ကျွန်တော်က ပြောပြော

ဆိုဆို ဇော်ကြီးကို တွန်းပစ်လိုက်သည်။ ဇော်ကြီး ဖင်ထိုင်လျက်သား ကျသွားသည်။ သူက ပြန်ထပြီး ကျွန်တော့်ကို ဝင်လုံးသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး လုံးထွေး၍ ကျသွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ သတ်နေသံကြား၍ အမှိုက်သွန်ခဲ့သည့် မိန်းမကြီး ပြန်လှည့်လာပြီး –

"ပေး ပေး။ ငါ့ဖိနပ် ပြန်ပေးစမ်း။ အမှိုက် တောင်းထဲ ရောက်နေမှန်း မသိလို့။ အိမ်က အကောင်းတဖက်နဲ့ ပေါင်းပြီး ရောင်းစားရမယ်။ တယ်–ဒီသူတောင်းစားလေးတွေ၊ဖိနပ်စုတ်များသတ်ပုတ်ပြီးလုနေရတယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ ဖိနပ်ပြတ်ကလေးကို ဆွဲယူပြီးထွက်သွားတော့သည်။

ကျွန်တော်အလွန်ရှက်သွားသည်။ ဇော်ကြီးကို ဒေါသဖြင့် ဘုကြည့် ကြည့်ပြီး အထမ်းဆွဲကာ အရှေ့ဖက်သို့ ထွက်ခဲ့၏။ ဇော်ကြီးက အနောက်ဖက်သို့ ထွက်သွားသည်။ ဖိနပ်ပြတ် တဖက်ကြောင့် သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် လမ်းခွဲခဲ့ကြပြီ။

သည်လိုနှင့် သုံးလေးရက်ကြာသွားသည်။

သည်မနက်၊ ကျွန်တော် ထမင်းစားနေစဉ် အမေက –

"ဟဲ့သား၊ ဇော်ကြီး တယောက် နေမျှား မကောင်းလို့လား။ ခုတလော မင်းနဲ့ သွားတာ ပြန်တာ မတွေ့ပါလား"

"ကျွန်တော်တို့ ရန်ဖြစ်ထားတယ် မခေါ်ကြဘူး"

ကျွန်တော်က ဇာတ်စုံရှင်းပြလိုက်ရာ အမေသည် မျက်ရည်ဝဲလာပြီး –

"မင်း မှားတာပေါ့ သားရယ်....ဒီ ဖိနပ် စုတ်ကလေး တဖက်ဟာ ဘယ်လောက် တန်လို့လဲ။ အလွန်ဆုံး ဆယ်ပြား ငါးပြားပေါ့။ မင်းနဲ့ ဇော်ကြီးဟာ ညီအကိုရင်းတွေလို သွားအတူ၊ လာအတူ၊ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်ချင်းတွေတဲ့ဟာ၊ ဒီတန်ဖိုးမရှိတဲ့ အရာလေးနဲ့ မင်းတို့ရဲ့ မွန်မြတ်တဲ့သူငယ်ချင်းစိတ်၊ ချစ်ခင်စိတ်တွေကို အဖိုး ဖြတ် လိုက် ရောလားကွယ်။ ဘဝ တူ ချင်း ဟာ တယောက်အပေါ် တယောက် သာစေ၊ နာစေ သဘောမထားရဘူး။ သွား–သွား၊ မင်းကဘဲ ဇော်ကြီးကို သွားခေါ်ပြီးတော့ ကြေရာကြေကြောင်း တောင်းပန်လိုက်"

ကျွန်တော့်အမှားကို ကျွန်တော် မြင်ပါပြီ။

ထမင်းကို ကမန်းကတန်း စားပြီး အထမ်းဆွဲကာ ဇော်ကြီးတို့ အိမ်ဖက်သို့ ပြေးထွက်ခဲ့ရာ လမ်းထိပ်ညောင်ပင်အောက်တွင် ဇော်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ ယခင်က ကဲ့သို့ ကျွန်တော့်ကို စောင့်ကြိုနေဟန်တူသည်။

တယောက်ကို တယောက် ကြည့်ပြီး ပြုံး လိုက် ကြ သည်။ ပြီး တော့ ရယ် မိ ကြ သည်။ နောက်–"ဒို့မှားသွားတယ်"ဟု ပြိုင်တူဆိုမိကြလေသည်။

ဆေးလိပ် မသောက်ရ

ချာတိတ်ငယ်ငယ်
ဇီးရွက်လောက်က၊
စီးကရက်သောက်တာ
မတင့်တယ်။

လူကြီးတွေကို အတုယူမဒိုးနဲ့၊
ပြုမူဆိုးမို့ ရှောင်သင့်တယ်။

ပန်းလိုနုနယ် တကယ်တွေးယင်၊
ငယ်ပါသေးရဲ့ ဖို့အရွယ်။

ဆေးလိပ်သောက်ယင်
ရောဂါဆိုးတွေ၊
ပေါ်ကာတိုးလို့ အမြစ်တွယ်။

နီကိုတင်ခေါ် အဆိပ်မျိုးက၊
သိပ်ဆိုးတာမို့
ကြောက်သင့်တယ်။

ကင်ဆာရောဂါ ဆေးမရှိမို့၊
ဘေးမထိအောင်
ရှောင်ကြမယ်။

ရှောင်ကြမယ်-
ရှောင်ကြမယ်။ ။

ကနောင်-မောင်သင်းမိုး

အကိုင်းအခက်ငယ်များ၏ အဖျားမှ ထွက်သော ထိန် ထိန်ဝါနေသည့် စိန်တံချူ ပန်းခိုင်များသည် စိမ်းဖြော့ ဖြော့ ရွက်အုပ်များအကြား တွင် အဆုပ်ကြီးများဖြင့် ဖူး ပွင့်ကြသည်။ အပွင့်များဖြင့် လေးနေသော ပန်း ခိုင် များ သည် ငိုက်ကျ နေ ကြ သည်။ အ ပွင့် သည် နှစ်လက်မခန့် ရှည်သော ခေါင်းလောင်းပုံဖြစ်၍ လည် တံ သည် စိမ်း ဖြော့ ဖြော့ပွင့်ဖတ်အုံမှ ဖေါင်းပွ၍ ထွက်ကာ အဝတွင် အဟိုက်ငါးခု ဖြစ်လာသည်။ အဟိုက်သုံးခုက ခပ်မတ်မတ်နေ၍ နှစ်ခု က ကော့နေသည်။ လည်တံဝ၏အတွင်း ပိုင်းတွင် လိမ်မော်ရောင် အရေး အ ကြောင်းများ ရှိသည်။ အပွင့်သည် အချင်း ၁½ လက်မ ဆုံးပွင့်ချိန်မှာ မိုးနှင့်ဆောင်းဥတုဖြစ်သော်လည်း အခြားအ ဖူးပွင့်နေတတ်သည်။ အပွင့်များမနွမ်းမီ ကြွေလေရာ အပင် နေတော့သည်။ အသီးတောင့်များ အတွဲလိုက်သီးရာအစေ့မှ များကို အပွင့်ကြွေများနှင့်အတူ တွေ့နိုင်ပေသည်။

ခန့် ရှိသည်။ အပွင့် အ များ ချိန်တွင်လည်း အနည်းအကျဉ်း အောက်တွင် အဝါရောင်လွှမ်း ကျပေါက်သော အပင်ပေါက်

စိန်တံချူပင်၏ ဇာတိမှာ တောင်အမေရိကတိုက်နှင့် အနောက် အိန္ဒိယကျွန်းစု ဖြစ်သည်။ အခြား အပူပိုင်း ဒေသများသို့လည်း မျိုးပွါးခဲ့ရာ အပွင့်မပြတ်၍၎င်း၊ ရွက်အုပ်လှ၍၎င်း ပန်းခြံနှင့် ဥယျာဉ်များတွင် အတွေ့ရများသော အပင်မျိုးဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ချုံပင်မျိုး ဖြစ်သော်လည်း သစ်ပင်ငယ်နီးပါး မြင့်မား၍ အကိုင်းအခက်ကလည်း များသည်။ မြေနှင့်နီးကပ်နေသော အကိုင်းအခက်များရှိသည်။ ရွက်ပေါင်းရှိ၍ ရိုးတံရှည်သော ရွက်လက်တခုတွင် ရွက်မြွှာငါးခုမှ ၁၁ ခုအထိ ပါသည်။ ရွက်လက်များက မျက်နှာချင်းဆိုင် ထွက်သည်။ ရွက်မြွှာတခုသည် ၂–၇ လက်မအထိရှည်၍ အရင်းရှူးပြီး ထိပ်ချွန်သည်။ ခွေးသွားစိတ်များရှိသည်။ စိန်တံချူမြစ်သည် မြွေဆိပ်၊ ကင်းဆိပ်၊ ကြွက်ဆိပ်အတွက် ဆေးဖက်ဝင်သည်ဟု ဆိုကြလေသည်။

ခိုင်ပန်းစုံ

တပွဲတပွဲ

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၂၉-၃၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၀ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။